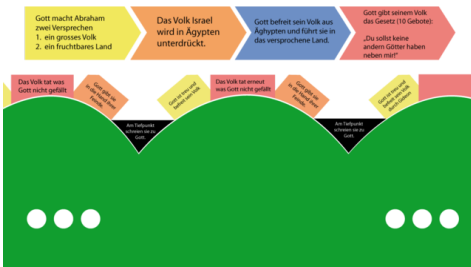

Toewijding: De roeping van Gideon

Bijbeltekst: Rechters 6, 1-24

Het boek Rechters beschrijft een terugkerende cyclus (het volk keert zich af van God, wordt daarvoor door God gestraft, op het dieptepunt roepen ze God weer aan, God roept een rechter en bevrijdt het volk uit de hand van hun vijanden, maar dan keren ze zich weer af van God). Deze cyclus maakt deel uit van deze toewijding, maar de voorgeschiedenis wordt ook kort besproken in een theater. Uiteindelijk gaat het erom waarom God hen steeds weer bevrijdt uit de hand van hun vijanden.

Prehistorie

- * God doet twee beloften aan Abraham
- * Het volk Israël wordt tot slaaf gemaakt in Egypte
- * God bevrijdt het volk Israël uit de hand van hun vijanden
- * God geeft het volk de wet

Aan de slag met theater

Vele, vele jaren geleden leefde er een man die Abraham heette. (1e persoon speelt Abraham.) Hij vertrouwde op God en God gaf hem twee beloften. "Abraham!" zei Hij, "Ik zal je vader maken van een groot volk. Je kinderen zullen zo talrijk zijn als het zand van de zee, als de sterren aan de hemel." En God beloofde hem een vruchtbaar land - een land dat vloeide van melk en honing. Vele jaren gingen voorbij en het volk werd steeds groter. (2e persoon symboliseert het volk.) Maar hoe zat het met het land? Er moeten problemen zijn geweest. Het volk kwam in Egypte terecht en werd daar tot slaaf gemaakt en onderdrukt. (3e persoon met zweep staat voor de slavernij.) Ze moesten zware arbeid verrichten. Maar God is genadig en houdt zich aan zijn belofte. Hij roept een man - zijn naam was Mozes. (4e persoon neemt de andere twee) Door hem bevrijdde God zijn volk Israël uit de slavernij, je weet wel, veel koeien stierven, kikkers, hagel, muggen en soortgelijke leuke plagen bedacht hij en liet het ook gebeuren dat Farao en het volk voorbereid konden gaan. Onderweg gaf God hen de wet, die begint met: "Ik ben de HEER, uw God! Ik heb u uit Egypte gehaald, ik heb u uit de slavernij bevrijd. Jullie mogen geen andere goden voor mijn aangezicht hebben. Dus leidde God hen door de woestijn, de Rode Zee en via verschillende omwegen naar het beloofde land.

De cyclus in het boek Rechters

- * Het volk doet wat God niet bevalt
- * God straft zijn volk voor hun ongehoorzaamheid en geeft hen in handen van hun vijanden
- * Op hun dieptepunt roepen ze God aan
- * God stelt een rechter aan en bevrijdt zijn volk uit de handen van hun vijanden

Hoofddeel

Eenmaal in het land liet God opzettelijk enkele volken achter. Hij wilde het vertrouwen van zijn volk testen. Nu zijn we in de tijd van de rechters. In deze tijd was er gedrag dat voortdurend werd herhaald. Er wordt verschillende keren gezegd: "Maar het volk deed wat God niet behaagt. Wat deden ze specifiek? Ze namen vrouwen van de volken die in dat land woonden en aanbaden hun goden. Weet je nog welk gebod God als eerste aan zijn volk gaf? Dat klopt: Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben. Wat deed God in deze situatie? Hij gaf hen in handen van hun vijanden. Zij heersten over hen en onderdrukten hen. Bijna op de bodem van de afgrond riep het volk opnieuw tot God en God hoorde hen en stelde een rechter aan. Hij had de taak om het volk te bevrijden.

Maar zodra ze geholpen waren, keerden ze zich weer van God af. Dit was ook het geval in het verhaal van Gideon. Ook toen keerde het volk zich weer van God af en deed wat Hem niet behaagde. Daarom gaf Hij hen zeven jaar lang in handen van hun vijanden en die waren niet bepaald preuts. Telkens als de Israëlieten graan hadden gezaaid, trokken de andere volken over de velden en vernietigden de hele oogst, en ze stalen ook al het vee - schapen, geiten, runderen en ezels. De vijanden waren zo talrijk als sprinkhanen en het volk werd berooid.

We kunnen al raden wat er gebeurt. Ze riepen opnieuw tot God. En God stuurde eerst een profeet. Hij zei tegen hen: "Zo zegt de HEER, de God van Israël. Ik heb jullie bevrijd uit de slavernij in Egypte en hierheen gebracht. Ik heb jullie gered van de Egyptenaren en uit de handen van alle volken die jullie onderdrukten. Ik heb die volken uit hun land verdreven en het aan jullie gegeven. En ik zei tegen jullie: aanbid de goden van de Amorieten niet, in wier land jullie wonen Maar jullie luisterden niet naar mij."

Ze wisten dit allemaal, het werd hen keer op keer verteld. Aan tafel spraken ze over de wonderen van God en toch keerden ze Hem weer de rug toe. Iets fascineert me, namelijk dat God trouw is aan zijn beloften. Hij heeft Abraham immers praktisch gegarandeerd dat hij zijn nakomelingen dit land zou geven. Hij laat zijn volk, dat hem zo vaak de rug heeft toegekeerd, niet in de steek. Deze keer roept hij Gideon om over de volken te oordelen om hen te bevrijden uit de handen van de andere volken.

Gideon was tarwe aan het dorsen - zoals we vandaag al gezien hebben. Hij deed dit niet in zijn gebruikelijke omgeving, maar had eerst het graan in veiligheid gebracht voor de Midjanieten. Toen werd hij opgewacht door de engel van de HEER, of je zou ook kunnen zeggen de boodschapper van de HEER. Gideon herkende niet meteen dat hij met een engel sprak. Hij zei tegen hem: "God zij met je, dappere krijger!" Hoe zouden wij gereageerd hebben op zo'n begroeting? Zouden we hebben gejuicht? Ik bedoel, het volk was onderdrukt en het ging slecht met ze. Gideon van zijn kant was volkomen eerlijk. Hij antwoordde: "Als God met ons is, hoe kan ons dan zoveel ongeluk overkomen? Hij heeft ons uit Egypte gehaald. Waar zijn al zijn wonderen gebleven? Nee, God heeft ons de rug toegekeerd, Hij heeft ons in de steek gelaten en overgeleverd aan de

Midjanieten!" Maar de HEER antwoordde: "Jij bent sterk en moedig, Gideon. Ga en red Israël uit de hand van de Midjanieten. Ik stuur je!" Geweldig, dacht Gideon. Waarom uitgerekend ik? Zijn familie was de kleinste van zijn stam en hij was ook de jongste van de familie. Hij dacht gewoon. Dat lukt me nooit. Hoe zou hij het kunnen? Maar de HEER zei tegen hem: "Ik zal je bijstaan en je zult de Midjanieten in één klap verslaan." En God gaf hem nog een duidelijk teken. Gideon rende naar huis en kwam terug met wat eten. Hij legde vlees en brood op een rots. De engel raakte het aan met de staf in zijn hand en vuur barstte uit de rots en vervormde alles. Dit maakte Gideon duidelijk dat God het meende met wat hij zei. En tegen die tijd was de engel er niet meer.

Praktisch deel en laatste gedachten

Nu naar ons: Weet je, God doet ons ook een belofte. Hij belooft ons dat hij iedereen wil redden die met heel zijn hart op Jezus vertrouwt. Aan het einde van het Evangelie van Johannes (een van de boeken waarin het leven van Jezus in detail wordt beschreven) staat bijna aan het einde:

Wat hier is opgetekend, is geschreven opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door in hem te geloven in zijn naam gered wordt (Johannes 20:31).

Dit is de belofte die God aan ons doet. Hij houdt vast aan deze belofte. Er is niets aan te veranderen.

Ook wij hebben ons keer op keer van God afgekeerd. Misschien hebben we ruzie gehad met onze broers of zussen, misschien hebben we een schoolvriend of collega beledigd, misschien hebben we gelogen en dachten we dat het maar een leugentje om bestwil was. Niemand van ons is perfect. We kunnen gewoon niet beweren dat we God altijd welgevallig zijn. We kennen ook deze neerwaartse trend in het leven. We kennen ook situaties waarin we iets verkeerd hebben gedaan. Helaas kennen we die maar al te goed.

Maar God heeft geduld met ons, net zoals Hij geduld had met zijn volk dat zich steeds van Hem afkeerde. Als mensen tot Hem riepen, hielp Hij hen uit hun nood.

De Bijbel zegt:

Als wij onze zonden belijden, toont God zich trouw en rechtvaardig: hij vergeeft ons onze zonden en reinigt ons van al het onrecht 'dat wij begaan hebben' (1 Johannes 1:9).

Weet je, trouw vereist altijd een belofte. God heeft beloofd dat hij ons zal vergeven door Jezus Christus, die in onze plaats voor onze zonden stierf, en hij zal dat onvoorwaardelijk doen als we hem daarom vragen. Een eenvoudig gebed is genoeg om vrede met God te sluiten. We kunnen God alles vertellen wat we verkeerd hebben gedaan. Hij is blij als we onze fouten erkennen en met hem willen leven. Daarom is God trouw en rechtvaardig, omdat hij zonder mitsen en maren bij zijn beloften blijft. Hij vergeeft onze schuld en reinigt ons van al het onrecht dat we hebben gedaan. Met andere woorden: Hij bevrijdt ons van de ergste van alle vijanden. Hij bevrijdt ons van de macht van de duivel of Satan, hij bevrijdt ons van schuld en zonde en maakt het voor ons mogelijk om met Hem te leven.